

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ ΣΧΗ (ΠΖ) ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Σπυρίδων Θεοδωρόπουλος γεννήθηκε το 1891 στην Κορώνη Μεσσηνίας. Κατετάγη εθελοντικά στον Ελληνικό Στρατό (1910), όπου αρχικά υπηρέτησε ως μόνιμος υπαξιωματικός και από το 1916 ως αξιωματικός αποστρατευθείς με το βαθμό του Συνταγματάρχου. Μετείχε στους Βαλκανικούς Πολέμους (1912-1913) ως Δεκανέας του 9^{ου} Συντάγματος Πεζικού της IV Μεραρχίας της Β' Ομάδας Στρατού, προαχθείς στο πεδίο της μάχης σε Λοχία και Επιλοχία. Ως Υπολοχαγός του 12^{ου} Συντάγματος Πεζικού της III Μεραρχίας του Γ' Σώματος Στρατού πολέμησε ηρωικά στο Μακεδονικό Μέτωπο κατά τις επιχειρήσεις του Α' Παγκοσμίου Πολέμου (1918) προαχθείς επ'ανδραγαθία σε Λοχαγό. Έλαβε, επίσης, μέρος στην Μικρασιατική Εκστρατεία (1919-1922). Λίγο πριν από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ανεκλήθη στην υπηρεσία (1936) με το βαθμό του Αντισυνταγματάρχου και τοποθετήθηκε Διοικητής της Παθητικής Αεράμυνας της χώρας.

Στο πλαίσιο της μεγάλης Διασυμμαχικής επίθεσης και καταδίωξης των βουλγαρικών δυνάμεων προς βορρά (που οδήγησε τους τελευταίους στη συνθηκολόγηση) έφθασε μέχρι τα Σκόπια. Πολέμησε ηρωικά κατά τη διάβαση του ποταμού Τσέρνα (Μαυροπόταμος ή Εριγών) και την επίθεση και κατάληψη των εχθρικών θέσεων στο ομώνυμο φαράγγι που ακολούθησε (Σεπτέμβριος 1918). Ομοίως, κατά την ελληνική προέλαση με στόχο την κατάληψη του Δορυλαίου (Εσκή Σεχίρ) και του Ακροϊνού (Αφιόν Καραχισάρ) που κατείχαν οι επαναστατικές δυνάμεις της Μεγάλης Τουρκικής Εθνοσυνέλευσης, διακρίθηκε και τραυματίστηκε σοβαρά στη φονικότερη μάχη του Αβγκίν (γνωστότερη ως δεύτερη μάχη του Ινονού), κατά την οποία, αφού κατέλαβε το εχθρικό χαράκωμα, καταδίωξε τον εχθρό και απέκρουσε είκοσι δύο αλλεπάλληλες αντεπιθέσεις του (Μάρτιος 1921).

Για τη στρατιωτική του σταδιοδρομία τιμήθηκε με τα παράσημα του Αργυρού Σταυρού του Βασιλικού Τάγματος του Σωτήρος και του Χρυσού Σταυρού του Βασιλικού Τάγματος του Γεωργίου Α'. Για την πολεμική του δράση του απενεμήθη το Χρυσούν Αριστείον Ανδρείας, ο Πολεμικός Σταυρός Γ' Τάξεως (δισ) και το Μετάλλιο Στρατιωτικής Αξίας Γ' Τάξεως, καθώς και τα αναμνηστικά μετάλλια των Βαλκανικών Πολέμων 1912-1913 (του Ελληνο-Τουρκικού με διεμβολές για τις μάχες της Ελασσόνας, του Σαρανταπόρου, των Γιαντισών, του Οστρόβου, της Αετορράχης και των Ιωαννίνων και του Ελληνο-Βουλγαρικού με διεμβολές για τις μάχες του Κιλκίς-Λαχανά, του Μπέλες και της Κρέσνας-Τσουμαγιάς), της Διασυμμαχικής Νίκης 1918 και του Πολέμου 1940-1941. Επίσης Διαμνημονεύθηκε στην Ημερήσια Διαταγή πέντε φορές: 1913 (δισ), 1918 και 1919 (δισ).

Μετά τη Μικρασιατική εκστρατεία, ως ανάπηρος πολέμου τέθηκε σε πολεμική διαθεσιμότητα, κατά τη διάρκεια της οποίας δίδαξε ως Καθηγητής σε Στρατιωτικές Σχολές. Απεβίωσε στις 19-04-1983 στην Αθήνα.